SLIKARKA IZ SIDNEJA ERIKA ČOLIĆ OTVORILA SAMOSTALNU IZLOŽBU POSLE DVE GODINE PANDEMIJE

Nije sve u inspiraciji

Finalista Arčibaldove nagrade

Erika Čolić je bila finalistkinja brojnih umetničkih takmičenja u Australiji, uključujući Arčibaldovu nagradu (Archibald Prize) za portret i Rejvensvud (Ravenswood) umetničku nagradu, koja promoviše žensko slikarstvo.

Slike uključene u ovogodišnju izložbu su nastale tokom prošlodišnjeg lokdauna u Sidneju i nezapamćeno kišnog leta.

Erika Čolić sa suprugom Sašom

U Galeriji moderne umetnosti (Artiste Contemporary) u sidnejskom predgrađu Kemperdaun, u toku je samostalna izložba slika Erike Čolić.

Ovo je treći put kako ugledna umetnica, inače supruge prezvitera Saše Čolića iz Crkve Svetog Save u Flemingtonu, izlaže u Sidneju.

Na otvaranju, u prošlu nedelju, okupio se veliki broj ljubitelja slikarstva i poštovalaca Erikinog rada, koji su uživali u izloženim likovnim delima, kao i u pratećem muzičkom programu i divnom glasu solovokala Katarine Vesić. U kombinaciji dve umetnosti, čitav prostor galerije je bio ispunjen dobrim vibracijama i živim razgovorom.

U razgovoru s Erikom Čolić saznali smo više o njenom putu kroz slikarstvo, kao i o ovoj izložbi.

- Kada sam bila u drugom stanju s Aleksejem, počela sam da se igram s bojama, čisto da bih bila korisna i da ispunim svoje vreme. Iako sam studirala i bavila se drugim vrstama umetnosti, kao što je skulptura i slično, tada sam donela odluku da se posvetim isključivo slikarstvu - kaže Erika za "Vesti".

■ **Kakvi su bili vaši počeci?**

- Moram priznati da su bili teški. Bilo je naporno i trebalo je mnogo truda i vremena da bi se došlo do ovakvih samostalnih izložbi. Ali, svakako da je vredelo.

■ **Koliko je bilo potrebno vere u sebe da bi se savladale sve prepreke?**

- Bilo je ključno da verujem u sebe i u onim trenucima kada sam nailazila na mnoga zatvorena vrata. Ipak, ključna je bila podrška supruga Saše. Umetnicima, a posebno ženama je veoma teško da uspeju bez podrške partnera, odnosno supruga. Šašina bezuslovna podrška je pored mog napornog rada i vere u sebe bila presudna.

■ **Da li je tačno da je za postizanje uspeha najvažnije da se radi ono šta se voli?**

- Nije. Najvažniji je rad i to težak, mukotrpan, svakodnevni rad. Ima dana kada ste umorni, kada vam nije ni do čega, ali ipak odradite svojih osam sati. Na taj način pronađete ritam.

■ **Dakle, isto kao i sa drugim profesijama, nije samo do inspiracije?**

- Inspiracija je važna i uvek dođe, pre ili kasnije. Ali, najvažniji su rad i upornost. Pogledajte muzičare... Sate provode vežbajući... Neverovatno mnogo vremena je potrebno da se provede uvežbavajući, kako bi se postigao, a potom i održao vrhunski kvalitet.

■ **Može li da se počne s radom bez inspiracije?**

- Može, jer momenti nadahnuća se često pojave u samom procesu slikanja. Umetnički rad je nešto što se preliva iz studija i apsorbuje sve u kući. Takođe, što više je osoba aktivna i fleksibilna kao slikar, to je više u stanju da ulovi one izuzetne momente - kaže Erika Čolić i dodaje da sin Aleksej ima vrlo kritičko oko za boju.

- Njegov sud ima neprocenjivu vrednost zbog svoje apsolutne iskrenosti - s osmehom kaže Erika.

Izložba slika Erike Čolić biće otvorena do 11. juna, u Artsite Contemporary, na adresi 165 Salisbury Road, Camperdown.

Pored toga, radove možete pogledati i preko interneta, na web-sajtu galerije: www.artsite.com.au ili na stranici slikarke - www.erikacholich.com.

M. VLAŠIĆ

Erika u društvu Katarine Vesić

Zraci slobode

Pošto je izložene slike naslikala u vreme lokdauna, zanimalo nas je kako su dve godine raznih ograničenja uticale na Eriku.

- Iskreno, baš mi je teško palo. Tek kada izgubite slobodnu, onda počnete da je cenite. Ali, ta ograničenja su mi bila i inspirativna. Ne sama ograničenja, već ti zraci slobode koji su se nazirali za vreme lokdauna. Trebalo je naći načina, boriti se i izboriti s nedaćama - kaže Erika.

BILJNI SVET KROZ GODIŠNJA DOBA

Erika slika isključivo uživo, i to uljem na platnu. Žanr trenutne izložbe je mrtva priroda. Scene Erikinih slika predstavljaju australijski biljni svet kroz promene godišnjih doba.

Biljke uglavnom nabavlja na Sidnejskom marketu, međutim, tokom lokdauna, kada je i cvetni market bio zatvoren, Erika je počela da sakuplja suve grančice i različite suve pupoljke i šišarke u periodima kada je bila dozvoljena rekreacija napolju.

- I taj "plen" je uključen u slike kao kompozicioni i filozofski element. Ovaj ciklus slika istražuje mogućnosti transparentnosti glazure čistim bojama. Takođe, radovi reflektuju moj unutrašnji svet u periodu kovid-restrikcija - kaže Erika Čolić.

■ Momenti nadahnuća se često pojave u procesu slikanja, ali važni su pre svega naporan rad i vera u sebe

Detalj sa otvaranja izložbe